Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26515
Copyright: Admont, Benediktinerstift

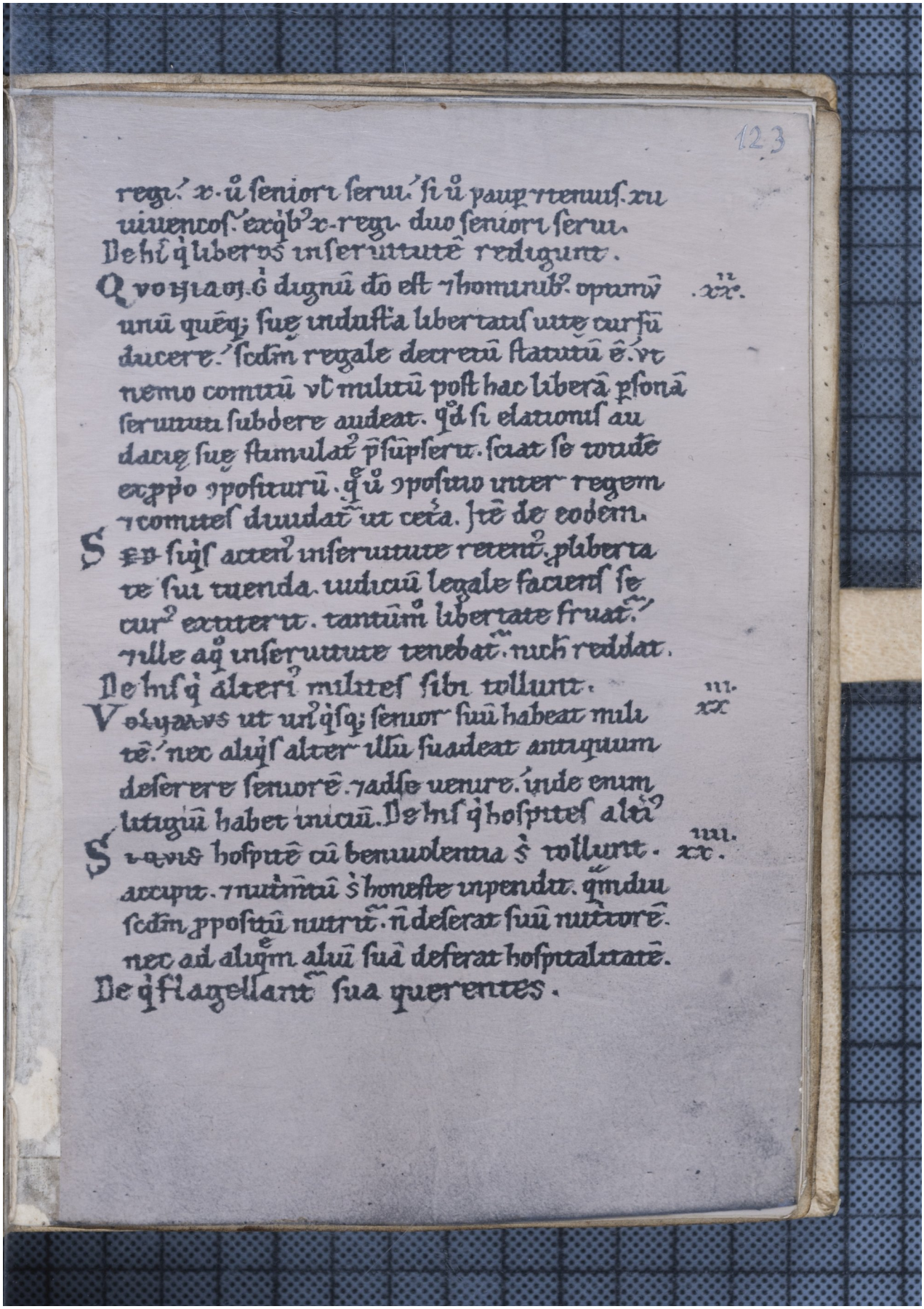

123

regi. x. ů seniori seru. si ů pauper tenuis. xii
uiuencos. exqb x. regi. duo seniori seru.
De hi q liberos in seruitute redigunt.
Quod iaoi. ó dignũ do est hominib opumõ .xx.
unũ quẽq; sue induta libertatis uite cursũ
ducere. sdm regale decretũ statutũ ẽ. vt
nemo comitũ vt militũ post hac liberã psonã
seruitutis subdere audeat. qd si elationis au
dacie sue stimulat psuperit. sciat se uinde
exppio ipositurũ. q ů ipositio inter regem
i comites diuidat ut cetera. Item de eodem.
Sed si qis aceri inseruitute retent. pliberta
te sui tuenda. iudicũ legale faciens se
cur exuterit. tantũm libertate fruat.
ille aq inseruitute tenebat. nich reddat.
De his q alteri milites sibi tollunt. iii.
Volumus ut uniq; senior suũ habeat mili xx
te. nec aliq alter illũ suadeat antiquum
deserere seniorẽ. i adse uenire. inde enim
litigiũ habet inicium. De his q hospites alti
Sicut hospitẽ cũ benuolentia s tollunt. iiii. xx.
accipit. i nutrimẽtũ s honeste impendit. qmdiu
sdm ppositũ nutrit. ñ deserat suũ nutritorẽ.
nec ad aliqm aliũ suã deferat hospitalitatẽ.
De q flagellant sua querentes.